

Jennifer Crusie

Õö läbi Charlie seltsis

Jennifer Crusie
Charlie All Night
1995

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-le.

Kaane kujundus pärineb Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Mari Kolk
Korrektor Inna Viires

© 1995 by Jennifer Crusie
© 2011 Kirjastus ERSEN

® ja TM litsentseeritud kaubamärgid kuuluvad Harlequin Enterprises Limitedile. Kaubamärgid, mis on tähistatud märgiga ®, on registreeritud Eestis ja/või Siseturu Harmoniseerimise Ametis või mõnes muus riigis.

B12234011
ISBN 978-9949-25-149-0

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest www.ersen.ee ja
e-raamatud www.ebooks.ee

1. peatükk

ALLIE MCGUFFEY TEADIS, et pintsaklipslaste baar on vilets paik kangelase otsimiseks, kuid ta oli meeleheitel, nii et pidi leppima sellega, mis oli käe-jala juures.

Kahjuks oli käe-jala juures leiduv üsna haletsusväärne.

Allie lükkas sarvraamidega prillid sõrmega uuesti ninajuurele ja piidles baaripukkide rida leti ääres. Ärimees. Ärimees. Tühi iste. Ärimees. Ärinate. Tühi iste. Tühi iste. Kõrilõikaja. Ärimees.

Allie neelas alla klombi, mis oli tal olnud kurgus viimased viisteist minutit. Hüva, tore, kui tal tuli tegemist teha selle seltskonnaga, siis ta teeb seda. Kuid valida tuli kõrilõikaja, sest ta ei astu enam eladeski suhtesse pintsaklipslasega. Isegi mitte sellisesse suhtesse, mis kestab viis minutit.

Ja too mees polnud tegelikult kõrilõikaja. Allie üritas endas kehtutada veidi innukust, enne kui tegi esimese sammu. Mehe tumblondid sassis juuksed ulatusid üle kraeserva, tema pruun nahkpintsak oli näinud paremaid päevi ja teksapüksid olid pesueht grunge-stiilis, kuid ta oli suur ja puhas ning kõige tähtsam oli see, et oma riietusega oli ta kena kontrast kõigile neile tumehallidele ülikondadele, mis nägid välja nagu Mark. Just praegu tahtis Allie Marki vastandit enam kui midagi muud.

Allie teadis, et käitub nagu idioot, ent arvestades seda uudispommi, mis oli äsja tema nina ees lõhkenud, oli hea,

et ta üldse midagi tegi, mitte ei istunud liikumatult paigal.

Selja taga polnud kuigi hea päev.

Allie oli sel pärastlõunal sisenenud raadiojaama udest tavalise tötakusega, lüües need avali nagu trahteri ukсед. Kui need ukсед lukku pandaks, teeks ta endale tõsiselt viga, kuid neid ei lukustatud kunagi, sest kõigil tuli neli korrust allpool sisenemiseks kella lasta. Niisiis oli ta rutakalt sisenenud nagu tavaliselt ja oli tööle jõudes õnnelik. Nagu tavaliselt, näis talle lähenevat umbes nelikümmend inimest.

Allie säras, kui nad tema poole söötsid, talle meeldis tunne, et WBBB* ei suuda temata toimida, temata valitseks eetris surmavaikus. Just tema see oli: produtsent Allie – Mark Kingi *show*' taga olev aju; Allie, kes päästis kõik olukorrad. Allie teadis, et ilmselt on ta pisut peast põrunud, et samastab oma isikut raadiojaamaga, kuid võrreldes kõigi teiste psühholoogiliste probleemidega, mis raadiojaamas laialt levinud olid, oli tema vaimne tervis suhteliselt hea, nii et ta ei mõtisklenud selle üle pikemalt.

Esimesena hõikas vastuvõtusekretär Karen valjusti: „Allie!“, kuid see ajas ärevile Allie endise üliõpilasest praktikandi Lisa, kes ilmus kurblikuna koridorist välja ja lausus: „Allie, ma...“ ning kohe lükkas finantsjuht Albert Lisa kõrvale ja ütles: „Allie, kuulatavuse reitingud...“ ning Albertist rääkis üle võimukas eetrihai Marcia, kes täitis eetriaega kella kahest kuueni, ja sõnas: „Allie, ma kuulsin...“ ja kelle nügis kõrvale Mark, Allie endine armuke ja praegune ülemus, kes lausus: „Ma pean sinuga su kabinetis rääkima. Kohe praegu.“

* rokkmuusikat mängiv raadiojaam (tlk).

Allie lükkas prillid tagasi ninajuurele, et näeks Marki paremini. Vastuvõtualale laskunud vaikus tõstis mehe kummalise käitumise rohkem esile. Tavaliselt märkis Marki kohalolekut liiga vali jutt, kuulsuste nimede sage mainimine ja vales kohas hoogsalt naermine. Kunagi oli Allie talle kaasa tundnud, kuid praegu mitte, sest mees oli ta kaks kuud tagasi maha jätnud, olles leidnud, et ta näeb Lisa kõrval seistes parem välja kui Allie kõrval. Muidugi oli Markil õigus, kuid praegu oli siiski piin teda vaadata. Mark seisis koridori sissepääsu juures, temast õhkus vaikset üleolekut ja see oli nii suur muutus, et kõik jäid wait ning Allie järgnes talle oma kabinetti midagi küsimata.

Kui nad olid ruumis, sulges Mark naise järel ukse, läks ümber kirjutuslaua Allie tooli juurde ja istus.

Allie surus alla vihase mõmina. Hüva, ta ei kaitsnud kiivalt oma territooriumi, kuid see oli tema kabinet, olgugi et tilluke ja segamini, ning tema kirjutuslaud ja tema tool – ja Mark tegi temast ta enda valdustes külalise. Seega põrnitses ta meest ja küsis: „Mis siis on?“

Mark pani käed vaheliti ja nõjatus tooli seljatoele, mis vajus nii palju kaldu, et ta oli püstiseisva Allie suhtes peaaegu horisontaalasendis, ning lausus siis: „Allie, ei ole mingit head moodust sulle seda öelda, nii et ma ütlen otse. Ma tean, et see on ränk, aga ma tean ka, et sa oled täiskasvanu ja mõistad, et asjad muutuvad. Inimesed arenevad. Muutus on hea.“ Mark kallutas pea taha ja suunas pilgu lakke, hakates filosoofiliselt vahutama. Sel ajal kui Allie ootas, millal mees asja tuumani jõuab, eeldusel, et see olemas on, mõtiskles ta selle üle, kui hämmastavalt hea välimusega on Mark ja kui vihane on tema mehe peale ning kui väga tahab ta Marki tagasi.

See oli Allie elu suur mõistatus. Mark oli enesekindlusetu jobu. Miks oli Allie siis temasse armunud ja miks ta ikka veel mehest kinni hoidis? Miks tundis ta puudust õhtusöökidest Markiga ja temaga voodis lebamisest, kuigi pidi kogu aeg kuulama, kuidas mees endast räägib? Muidugi oli see olnud uurimistöö saate tarvis, aga ikkagi... Kui Mark ühetooniliselt edasi rääkis ja Allie hakkas masinlikult saate jaoks tema juttu toimetama, koitis talle võimalus, et ta oli läinud tema enda poolt raadios loodud ja toimetatud Mark Kingi õnge, mitte aga armunud tõelisse Mark Kingi, kes istus praegu tema ees ja tüütas teda võimatuseni. Ja kõige enam oli Allie vihane selle pärast, et tema oli mehe loonud ja Mark oli läinud tema tööga teise naise juurde.

Mark vahutas ikka veel edasi: „Nii et seepärast...“

Rohkem enda kui Marki peale ärritunud Allie katkestas meest. „Kuule, mul on siin üht-teist teha vaja, nii et kui sa nüüd kohe asja juurde lähaksid, saaksin ma hakata jälle tegelema sinu menukuse säilitamisega.“ Hüva, see oli lõök allapoole vööd, kuid Mark, see limukas, oli Allie toolile istumisega ise kismat alustanud. Rääkimata noorema naise pärast Allie maha jätmisest.

Mark ajas end istukile ja selja sirgu ning toetas peopesad Allie lauale. „Olgu peale, siin see on. Edaspidi sa minu *show* juures enam ei tööta.“

Kabinet hakkas keerlema. Allie laskus ainsale ülejäänud toolile ruumis ja küsis: „Mida?“

„Meie lahkumine kust saadik olen ma tajunud teatavat vaenulikkust ja see mõjutab mu esinemist. Seega otsustasime meie Billiga, et kõige parem on panna Lisa sinu kohale, sest sa oled ta välja õpetanud. See oleks saate jaoks kõige õigem.“

Allie istus rabatult.

Mark naeratas talle ja laiutas käsi – midagi pole enam parata. „Praegusest hetkest alates on Lisa saate produtsent. See on parem meile kõigile.“

„Kes need meie kõik on?“ Allie hingas sügavalt sisse. „Mina ei kuulu nende meie kõigi hulka. Sinu saade on parimal eetriajal. Mina olen suurima kuulajaskonnaga produtsent. Kui mina ei saa seda ajavahemikku endale ja teie Lisaga ei lähe mingile teisele ajale, siis pole see mulle parim.“

„Nojah, mina loomulikult oma aega ei nihuta.“ Mark ajas end toolil sirgemaks. „Mina olen andekuse kehtastus.“

Mark oli andekas? Kes siis Allie oli?

„Ja sa pole vallandatud või midagi taolist. Me oleme tänuhulka selle eest, mida sa oled teinud,“ jätkas Mark ja Allie kergitas jonnasatusega pead, viha lõpuks paanikast võitu saamas.

„Muidugi pole ma vallandatud. Miks peaksin ma vallandatud olema? See tundub mõttetu.“

Mark ajas oma rida naise vihale vaatamata edasi. „Ja Bill annab sulle tootmiseks teise saate. Ma hoolitsesin selle eest.“

Vana hea Mark. Hoolitseb Allie eest. Missugune sõber. Allie tõusis püsti, hoidudes tohutu jõupingutusega istuvale mehele kõrri kargamast. „Hüva, Mark, aitäh toetuse eest ja edu edaspidiseks. Tule nüüd mu toolilt ära.“

Mark tõusis Allie käsule alludes justkui iseenesest püsti. Pärast seda, kui ta oli kaks aastat täitnud kõik Allie käsud, oli sellest harjumusest tõenäoliselt raske vabaneda. Mark liikus ukse poole, pulbitsedes üleolevast heasoovlikkusest. „Kuule, me võiksime välja minna ja ühe joogi teha. Lihtsalt näitamaks, et me ei pea viha.“

Allie tahtis mehe peale karjuda: muidugi pean ma viha, sa tolvana. Kui ma saaksin, virutaksin su ühe paremsirgega

kohe siinsamas oimetuks. Kuid selleks oli Allie liiga täiskasvanulik ja liiga rabatud, nii et ta valetas selle asemel. Mark võis küll olla talle ootamatu löögi andnud, kuid Allie teravus oli alles.

„Anna andeks, mul juba on kaaslane. Tegelikult pean ma nüüd minema. Võib-olla mõni teine kord.“ Allie sööstis küüru tõmbudes Marki ees koridori ja üritas mitte nutma hakata. See oleks tõeline viga, sest ta ei nutnud kunagi. Kui ta seda teeks, arvataks ilmselt, et keegi on surnud. Ja siis peaks ta inimestele ütleva, et kurb küll, aga Mark on ikka veel elus.

Mark järgnes talle, nii et Allie kiirendas sammu.

Karen hõikas uuesti: „Allie,“ kui ta vastuvõtulest möödus, ja sel korral toppis talle ümbriku kätte. „Bill...“

Allie võttis sammu aeglustamata ümbriku, manas näole säravaima naerutuse, mis antud asjaoludel võimalik, ja tormas lifti poole, Mark ikka kannul.

Siis hõikas Karen ka Marki ja peatas ta ning Allie astus lifti ja põgenes tänavale.

Ta oli vallandatud. Tal oli töö alles, aga tema karjäär oli Markist lahkumisega lõppenud. Allie ajas lõua ette ja üritas teeselda hoolimatut olekut – nojah, kah mul asi, ta paneb käima veel ühe ägeda saate –, kuid sellest polnud tolku. Ta oli kulutanud kaks aastat Marki *show'* menukaks tegemisele: oli küsitlusi korraldanud, teemade kallal töötanud, võistlusi välja mõelnud – teinud kõike, mida oskas, et Marki tugevaid külgi esile tõsta. Mark King oli olnud tema peamine teema ja nüüd oli mees ta välja visanud.

Hetkeks tundis Allie raadiojaama vastas oleva restorani ees seistes ehtsat hirmu. Mis siis, kui ta ei suuda seda uuesti teha? Mis siis, kui Markil oli õigus ja mees ongi andekas?